

חשבונו נעם מוסקבה

אורי אבנרי: כבוד היושבי ראש, כנסת נכבדה. לא רק בישראלים, ולא רק ביהודים, אלא בראש וראשונה בבני אדם שוחררי חופש, אנו מנישים כתבי אישום. מי המאשים? מי הנאשם? ומהי מהות האשמה?

לכל אדם זכות הגירה

מנהיגי ברית המועצות מנסים להעמיד פנים כאילו עומדת כאן אידיאולוגיה מול אידיאולוגיה, כאילו הציונות הנוראה הכריזה מלחמה על המישטר הסובייטי, כאילו מסע הקיפוח והדיכוי נגד יהודים בברית המועצות הוא אמצעי הגנה של המישטר הסובייטי נגד יסודות חתרניים. זהו כזב.

אין צורך להיות ציוני כדי להגיש את כתבי האישום. כל אדם שוחררי חופש, בכל ארץ ומכל עם, מצווה להטיח את האשמה.

כי זהו המאני מאמין של האנשות החופשית: לכל אדם הזכות להחליט על פי מצפנו החופשי, לאיזו ארץ הוא רוצה להתיישב, לאיזו מדינה הוא רוצה להצטרף, לאיזו ארץ הוא רוצה לקרוא מולדת, באיזו דת הוא רוצה להאמין או לא להאמין.

זכות יסודית אנושית היא, לכל אדם, להגר לכל ארץ שהוא בוחר בה, ושהוא רוצה לקשור את גורלו לגורלה.

לשום מישטר אין הזכות לסווג בני אדם בניגוד לרצונם. אם לפי מוצא, אם לפי אומה, אם לפי דת. רצונו החופשי של האדם עומד מעל לכל השתייכות כפויה, מעל לכל קולקטיביזם אוטומטי הנגזר עליו בעל כרחו.

בשם אידיאל פשוט זה של חופש אנושי אנו תובעים את זכותו של כל אדם בברית המועצות להחליט לאיזו אומה הוא שייך, באיזו צורה להתפלל, באיזו שפה לדבר.

בשם אידיאל פשוט זה של חופש אנושי אנו תובעים לא רק את זכותו של כל יהודי בברית המועצות לעלות לישראל, אלא את זכותו של כל אדם בברית המועצות, ובכל ארץ אחרת, לעלות לכל ארץ שהוא רוצה. ואותם הרוצים לעלות לישראל, הרוצים להצטרף אלינו, נקבל את פניהם בזרועות פתוחות ובברכת "ברוך הבא", בשם הסולידריות היהודית ובשם הסולידריות האנושית.

הקומוניזם על ספסל הנאשמים

האנושות שוחרת החופש היא המאשימה. מי הנאשם? נכריז בגלוי, וכפה מלא: הנאשם הוא ה מישטר הקומוניסטי בברית המועצות.

ישנה לאחרונה אופנה לייחס את כל הפשעים לסטאלין המת, ולשחרר מאחריות את הקומוניזם החי. איננו יכולים לקבל גישה זו, שפשטה גם בקרב השמאל החדש בעולם.

סטאלין לא היה תופעה מיקרית, ופשעו — החל ברצח המיליונים וכלה בעלילת הרופאים ובמשפטי הטיהור האחרונים שלו — לא היו פשעים מיקריים. רק על רקע האידיאולוגיה הקומוניסטית יכול היה האיש ד'ז'ונאשווילי, הגרוזיני הזה, לעלות ולעולל את מעלליו הנוראים.

הקומוניזם הוא השולל את חופש האדם מעיקרו, המעמיד קולקטיבי אנונימי, בהנהגת דיקטטורה שרירותית ונצחית, מעל לריבונות האדם החופשי.

האם מיקרה הוא, שעד עצם היום הזה לא ראה העולם אף מישטר קומוניסטי תופשי אחד?

האם מיקרה הוא שאחרי חמישים שנות קיום מישטר סובייטי, אין בברית המועצות שמץ של חופש, שמץ של כבוד לאדם, סטופרים מושלכים לכלא, שגנרל למען לדרוש חופש מאושפן כחול הרוח (כלומר, הדרישה לחופש היא מחלת רוח!) שאימפריאליזם גם דורס את צ'כוסלובקיה, כשם שאימפריאליזם גם אחר דורס את ויאטנאם?

שום פילפול לא יעזור כאן — הקומוניזם בתור שכזה הוכיח את אייבולתו להתקיים בצד

חרות האדם — זפרשת יהודי ברית המועצות אינה אלא אחת הדוגמות לכך.

הבה נשאל את המנהיגים הסובייטיים: אם אתם אומרים שיהודי ברית המועצות מזדהים עם המישטר הסובייטי והי מולדת הסובייטית, מדוע אינכם מעניקים להם את חרות הגירה כדי שכולנו נוכח לדעת שכולם רוצים להישאר שם?

סטאלין לוחץ ידי ריבנטרופ (1939)

אם אתם אומרים שיסודות ציוניים חתרניים חותרים תחת, אשיות המישטר הסובייטי, מדוע אינכם מגרשים ציונים אלה מברית המועצות?

אין תשובות לשאלות אלה, אין תשובות — כי הטענות עצמן נובעות מכזב יסודי.

הצביעות של רק"ח

כבוד היושבי ראש, יש בבית הזה סיעה קומוניסטית, ואולי צריך לומר לאור תוצאות הבחירות — סיעה קומוניסטית ערבית, שאי אפשר שלא להתייחס אליה. אנחנו מתריעים נגד המעצרים המינהליים בארץ, נגד פגיעות בדמוקרטיה ובחופש האדם במדינה הזאת.

אבל באיזו עזות-ימצח וכאיזו הוצפה אתם — אותה סיעה — עושים זאת, כאשר אתם מצדיקים בפחדמלא מאסר מליון נפשות, בתי נאים בלתי-אנושיים, בסכיזר, כיום? כשאתם מצדיקים עונשי-מוות בעוון עבירות בלבליות

בברית המועצות, ודיכוי כל חופשי-ביטוי לא-מי ואישי?

חבר הכנסת וילנר, שאיננו נוכח כאן, אמר שליהודים בברית המועצות יש אותן הזכויות כמו לאזרחים אחרים בברית המועצות. זה יכול להיות, כי גם לאזרחים אחרים בברית המועצות אין שום זכויות.

כאשר חבר הכנסת וילנר מנתח את מכתבם של 18 היהודים הגרוזיניים, האם הוא לא מרגיש באירוניה העמוקה כשהם כותבים: "מותר להתפלל בבית" — כלומר, לבית עוד לא הגיעה הבולשת הפוליטית? וכשהוא אומר שהי צעירים מתנגדים להגירת הזקנים — מי הם הצעירים האלה? האם יש להם אפשרות שלא להתנגד, כאשר הבולשת באה ושואלת אותם אם הם מתנגדים או לא? האם תמימת אמיתית היא זו מצד חבר הכנסת וילנר?

האם ידינו נקיות?

אולם, כבוד היושבי ראש, בואונו להגיש כתבי אישום זה, חייבים נבחנו לזכור את הכלל הנהוג בבית המשפט: מי שבא לתבוע צדק, חייב לבוא בידיים נקיות. האם ידינו נקיות לגמרי?

מורכבי פורקים: היה לך נאום יפה עד עכשיו. אתה רוצה לקלקל אותו?

אורי אבנרי: חכה, אולי תסכים איתי.

יש בישראל שאלה של "מיהו יהודי". ממי שילת ישראל שוללת את התשובה הפשוטה, שיהודי הוא כל מי שרוצה להיות יהודי. תחת זאת הנהיגו אצלנו תשובה שגורה ממנה ריח מוטליטרי: יהודי הוא מי שהרכנות קובעת שהוא יהודי.

יש בישראל שאלה של זוגות מעורבים. האם נהגנו כלפיהם כראוי? האם היחס הרשמי אליהם, מתוך כניעה ללחצים פוליטיים, אינו חבלה ברורה בעליית מאות אלפי יהודים סובייטיים, שנשאו נשים בלתי-יהודיות?

עומדת בפני ישראל השאלה של העם הפלסטיני. לא אכנס עתה לשאלה המדינית — אך מבהינת הצדק האלמנטרי, אינו זכות יש לישראל לשלול את זכותם של שלושה מיליון בני אדם להגדיר את עצמם כאומה נפרדת, כאומה הפלסטינית, ולהיות במדינה לאומית משלהם, תחת הדגל הלאומי שלהם? הרי זוהי אותה זכות שאנו תובעים ליהודי בריה"מ!

עומדת בפני ישראל שאלת היחס לאזכי לזוכיה בשטחים המוחזקים. הנהגת עונשים קולקטיביים, המכונים "עונשים סביבתיים" — איך היא מתוייכות עם כיבוד זכויות האדם? החלחלה שתקפה את העולם נוכח מעשה חלחול — ואני הייתי בחוץ-לארץ, והייתי עד לחלחלה של חלחול — האם אין היא פוגעת פגיעה נוראה בכושרנו לעורר את מצפון העולם לטובת יהודי ברית המועצות?

רוח החופש תנצח!

זוהי ביקורתנו הפנימית, ואנו ממלאים את חובת מצפוננו בהשמיענו אותה.

דווקא מפני שאנו מתריעים על אותם מעי שום של שליטי מדינתנו, הפוגעים בחופש הצדק שלנו, זכותנו היא, וחובתנו היא, להטיח בפני שליטי ברית המועצות את האישום שבפנינו:

אתם שדורסים את צ'כוסלובקיה, אתם המדכאים את חרות האדם הסובייטי, אתם שגיניתם את סטאלין וממשיכים בדרכו — הנוער העולמי, הנוער השואף לחופש אמיתי במזרח ובמערב, המואס באימפריאליזם הסובייטי והאמריקאי כאחד, נוער זה יפנה לכם עורף, כי דגלו הוא דגל החופש. ובשם דגל זה אנו תובעים צדק וחופש ליהודי ברית המועצות.

אפיים בדבריו של סופר סובייטי יהודי, איליה ארנבורג: "גם אם יכסו את העולם כולו באספלט, ינבטו גבעולי דשא ירוק ויבי קיעו את האספלט!"

(בתום הדיון קיבלה הכנסת הצעת החלטה מטעם כל סיעות הכנסת, ובכללן סיעת העולם הזה — כוח חדש, נגד קולות רק"ח בלבד).

תים בעזה בעיקבות שני מקרי-רוח?

לפי איזה קריטריונים נבחרו בתים אלה? מי החליט על הריסתם? האם הועלו האלה שמות נלשהם נגד בעלי בתים אלה? האם ניתן לבעלי הבתים להתגונן בפני ההאשמות? (אורי אבנרי)

● לשר-הפנים: האם נכונה טענתו של **אנטוני נאמינו**, לשעבר שר המדינה במשרד החוץ הבריטי, כי יש ראל אסרה עליו את הכניסה לתחומיה? אס"כ, מה הן הסיבות לכך? (אורי אבנרי)

החדש? האם נמסר מאז לארצות-הברית הודעה אחרת? (שלום כהן).

● לשר-המשפטים: האם נקט משרד-המשפטים הליכים נגד אישים, כגון הרב ניסים, שפירסמו הודעות ה מבזות את **השופט ברנזון** בעקבות החלטתו בעניין הטלוויזיה? (שלום כהן)

● לשר-הבטחון: האם נכון כי נהרסו 18 בתים בחלחול ו-8 בי

השאלות הראשונות

ביום הראשון של הכנסת השביעית הגשנו את השאלות הבאות:
● לראש-הממשלה: מי החליט על שיגור השרד לנשיא ארצות הברית בעניין **ויאטינאם**? האם נשלחה בייעות הממשלה ושר-החוץ? (שלום כהן).

● לשר-החוץ: האם **האמריקאים** ביקשו לקבל שדר כזה? (אורי אבנרי).
● לשר-הבטחון: האם הוברר

במשלה מ: היה אחראי **לחבלה בנמל אילת** — ארגוני-חבלה או ממי שלה ערבית? האם נכון שידוע על אי מוני אנטי-צפרדע מבין החבלנים (שלום כהן).
● לשר-החוץ: האם נכון שישראל הודיעה לארצות-הברית בשנת 1967 שהיא רוצה **שהגבול הבינלאומי**